

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 25/07
04.04.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац и Власте Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца ДНИП "АА", чији је законски заступник директор АБ, а чији је пуномоћник АВ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради заштите права на жиг, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Ваљеву број П. 2/06 од 9. новембра 2006. године, у седници већа одржаној 4. априла 2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Ваљеву број П. 2/06 од 9. новембра 2006. године, тако што се ОДБИЈА тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац подносилац пријаве, односно носилац права на знак заштићен жигом "ВВ" и да се наложи надлежном органу да по пријему пресуде или на захтев тужиоца упише тужиоца у одговарајући регистар као подносиоца пријаве, односно носиоца жига, при чему се овлашћује тужилац да ову пресуду објави у једном од дневних листова на трошак туженог и да се обавезе тужени да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 20.600,00 (двадесетхиљадашестотина) динара у року од 15 дана.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 24.700,00 (двадесетчетирихиљаде-седамстотинадинара) у року од 15 дана.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ваљеву број П. 2/06 од 9. новембра 2006. године утврђено је да је тужилац подносилац пријаве односно носилац права на знак заштићен жигом "ВВ" па се налаже надлежном органу да по пријему пресуде или на захтев тужиоца упише тужиоца у одговарајући регистар као подносиоца пријаве, односно носиоца жига при чему се овлашћује тужилац да ову пресуду објави у једном од дневних листова на трошак туженог. Другим ставом изреке је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 20.600,00 динара у року од 15 дана.

Тужени је изјавио благовремену жалбу против назначане пресуде Окружног суда у Ваљеву због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права и тражио је трошкове првостепеног и жалбеног поступка.

Жалба туженог је основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде поступка из члана 361 став 2 тач. 1, 2, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности нити се жалбом указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Првостепени суд је утврдио да је тужени за време док је био директор тужиоца, 5.1.2006. године поднео пријаву Заводу за интелектуалну својину под бројем 2006-13 на своје име, знака који се састоји од речи "ВВ" у графичком облику за обележавање производа и услуга у класи 16 новине и класи 38 радио, телевизија и услуге преноса података. Делатност тужиоца је новинско-издавачка. Тужилац издаје недељне новине под називом "ВВ" као лист __ског краја, који излази петком. Знак којим се те новине обележавају састоји се од речи "ВВ" исписане једнаким штампаним словима, ћириличним писмом и налази се у горњем левом углу на предњој страни листа. Тужилац овај знак за обележавање свог листа користи од 1995. године. Упоређењем овог знака, знака који је пријавио тужени утврђује се несумњива истоветност та два знака. Тираж листа који издаје тужилац је у новембру 2006. године био 8.000 примерака по једном броју. Лист је доступан грађанима не само у __ском крају већ и у другим деловима земље с обзиром на то да је изван број претплатника из других места у Републици Србији.

На основу ових чињеница првостепени суд је закључио да се ради о опште познатом знаку у смислу члана 6 бис Париске конвенције о заштити индустријске својине, а како је тужени исти знак пријавио ради обележавања производа и услуга у класи 16 (новине) и класи 38 (радио, телевизија, услуге преноса података), првостепени суд је нашао да су испуњени услови за пружање судске заштите тужиоцу на основу чл. 67 и 68 Закона о жиговима.

Одредбом члана 67 Закона о жиговима ("Службени лист СЦГ" бр. 61/2004) је прописано да физичко или правно лице које у промету користи знак за обележавање робе, односно услуга, а за који је друго лице поднело пријаву или га регистровало на своје име за обележавање исте или сличне робе, односно услуга, може тражити да га суд огласи за подносиоца пријаве односно носиоца права, ако докаже да је тај знак био опште познат у смислу члана 6 бис Париске конвенције о заштити индустријске својине за обележавање његове робе односно услуга пре него што је тужени поднео пријаву.

Одредбом члана 6 бис Париске конвенције о заштити индустријске својине од 20. марта 1883. године, ратификован Уредбом ("Службени лист СФРЈ – Међународни уговори и други споразуми" број 5/74, "Службени лист СФРЈ" – Међународни уговори" број 7/86-др), прописано је да се земље Уније обавезују да било по званичној дужности ако законодавство земље то допушта, било на тражење заинтересованог, одбију или пониште регистравање и забране употребу фабричког или трговачког жига који представља репродукцију, потраживање или превод, тако изврше да може створити пометњу са неким жигом који би надлежна власт земље регистравања или употребе сматрала да је у тој земљи несумњиво познат као жиг лица које ужива право да се користи овом Конвенцијом и употребљава се за истоветне или сличне производе. На исти начин поступиће се и ако битни део жига представља репродукцију једног таквог жига који је несумњиво познат или подржавање које може створити пометњу са овим жигом.

Имајући у виду наведене одредбе, првостепени суд је извео погрешан закључак да се ради о опште познатом знаку будући да је знак познат само у __ском крају и извесном броју претплатника из других места у Републици Србији (без утврђења броја тих претплатника). По оцени Врховног суда Србије лист "ВВ" који издаје тужилац није познат у целој земљи да би се у смислу члана 6 бис Париске конвенције сматрао општепознатим. Према томе тужилац не ужива правну заштиту предвиђену чланом 67 Закона о жиговима.

Имајући у виду изложено, одлучено је као у првом ставу изреке на основу члана 380 став 1 тачка 4 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" број 125/04).

На основу чл. 61 став 2, 149 став 1 и 150 Закона о парничном поступку тужилац је дужан да туженом надокнади трошкове поступка, који се односе на састав одговора на тужбу у износу од 5.400,00 динара, за приступ на два рочишта по 6.300,00 динара, за састав жалбе износ од 5.400,00 динара и за таксу на жалбу 1.300,00 динара, а што укупно износи 24.700,00 динара. Висина трошкова одмерена је у складу са важећом Таксеном тарифом и Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката.

Председник већа – судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО